

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 759/2022
20.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланко Ракић, адвокат из ..., против туженог „IGB AUTOMOTIVE COMP“ ДОО из Инђије, чији је пуномоћник Милутин Сретеновић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 584/21 од 09.03.2021. године, у седници већа одржаној 20.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 584/21 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 92/19 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од ...2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да га врати на рад, као и да му накнади трошкове парничног поступка са траженом каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 234.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 584/21 од 09.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Супротно тврдњи ревидента ревизијски суд сматра да је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од значаја за пресуђење ове парнице.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту „радник ...“ по основу уговора о раду од ...2008. године са пратећим анексима, када му је побијаним решењем од ...2016. године, отказан уговор о раду на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 4. став 1. тачка 7. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код послодавца „IGB AUTOMOTIVE COMP“ ДОО Инђија (туженог). Отказним решењем од 07.09.2016. године, стављено му је на терет да је дана 01.07.2016. године у пословном седишту туженог у Инђији, без надзора и самоиницијативно преместио апарат за воду, који апарати се постављају од стране магационера на места која су унапред предвиђена. Тужиоцу је било познато да не сме самоиницијативно премештати апарате за воду, као ни било који други апарат нити машину, те да је дужан да о томе претходно обавести пословођу што тужилац није учинио, што представља непоштовање радне дисциплине прописане чланом 4. став 1. тачка 7. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код туженог. Пре доношења решења тужиоцу је достављено писано упозорење од 29.08.2016. године о разлозима за отказ на које се тужилац писмено изјаснио негирајући повреду радне дисциплине која му се ставља на терет. Утврђено је да је тужилац 01.07.2016. године без сагласности и одобрења пословође магацина ББ самоиницијативно узео и изнео из магацина нови апарат за воду фабрички упакован и да га је уз помоћ виљушкарите ВВ унео у радни простор за скенирање налога. Тужилац, иако је тврдио да су се запослени жалили да их удара струја јер је стари апарат за воду био покварен и да је са унутрашње стране истог цурела вода, није уклонио стари апарат за воду који се налазио у истом радном простору (који су користили запослени на скенирању налога), нити је стари апарат за воду искључио са довода струје, нити предузео било коју другу радњу усмерену на отклањање опасности и заштиту здравља и живота запослених у овом радном простору. О наведеном тужилац није ни накнадно обавестио пословођу магацина ББ који је сам приметио да у магацину недостаје један нераспакован апарат за воду, па када је покушао да сазна шта се десило од виљушкарите ВВ је добио потребне информације. Утврђено је да није било квара на електроинсталацијама старог апарата за воду.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен, јер су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду на иницијативу послодавца због тога што је тужилац повредио радну дисциплину, односно понашао се супротно правилима прописаним Правилником о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код послодавца.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који непоштује радну дисциплину прописаном актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Према члану 4. став 1. тачка 7. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код послодавца „IGB AUTOMOTIVE COMP“ ДОО Инђија, употреба опреме послодавца ван надзора и самоиницијативно, представља непоштовање радне дисциплине за које се може од стране послодавца запосленом отказати уговор о раду.

Поступајући супротно наведеним правилима тужилац је исказао немарно и несавесно понашање. Стога су и по становишту Врховног касационог суда били испуњени законски услови за отказ уговора о раду од стране послодавца, јер тужилац није поштовао радну дисциплину из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, у вези члана 4. став 1. тачка 7. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код туженог, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Наиме, и по становишту Врховног касационог суда, тужилац је био дужан да затражи одобрење да из магацина узме нови апарат за воду и да га однесе у радну просторију у којој је радио, што није учинио. Напротив, он је самоиницијативно без одобрења пословође магацина преместио апарат за воду тако што га је изнео из магацина и поставио поред свог радног стола, иако је био свестан да је његово понашање супротно дужности радника на скенирању радних налога, да поштује правила понашања у току рада код послодавца.

Наводи у ревизији да је побијано решење незаконито, јер није прибављен видео снимак надзорних камера туженог, па није утврђено да ли је апарат за воду у просторији где је тужилац радио био неисправан, због чега га је тужилац уклонио и поставио нови апарат за воду, нису основани (поред тога што се тиме напада утврђено чињенично стање из ког разлога се ревизија не може изјавити). Наиме, употребљавање опреме послодавца ван надзора и самоиницијативно, несумњиво представља недозвољено понашање запослених, а предузете радње тужиоца у конкретној ситуацији нису биле нужне и неопходне јер је утврђено је да није било квара на електроинсталацијама старог апарата за воду, а понашање тужиоца је супротно опису послова његовог радног места и понашању запослених у току рада код туженог.

Супротно наводима ревизије, тежина наведене повреде, и по становишту овог суда представља понашање које заслужује меру отказа, имајући у виду да ово није први пут да тужилац не поштује радну дисциплину због чега му је послодавац применом члана 179-а Закона о раду, раније уместо отказа уговора о раду једанпут већ изрекао блажу санкцију. Међутим, истом се очигледно није остварила сврха кажњавања.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан, неоснован је његов захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић